

Biuletyn

Myśli Instytucjonalnej

Drodzy Czytelnicy!

Niniejszy numer Biuletynu zaczynamy od dobrej informacji – nasz Biuletyn otrzymał niedawno numer ISSN (2543-9383). Tym samym wszystkie teksty w nim publikowane zyskują na wartości urzędniczej (wartość merytoryczną mają przecież zawsze) kwalifikując się w sposób pełnoprawny jako wkład do popularyzacji wiedzy i badań naukowych. Tego rodzaju rubryczki nierzadko znajdujemy w niezliczonej ilości sprawozdań, które chyba wszyscy wypełniamy w czasach zaawansowanego katalogowania, mierzenia i porządkowania, więc tym bardziej zapraszamy do współpracy. Łamy Biuletynu stoją dla Forumowiczów otworem!

Tymczasem zbliża się okres sesyjno-konferencyjny nadający nieco inny charakter naszym zajęciom często zdominowanym przez obowiązki dydaktyczne. Forum również nie osiada na laurach. Dzięki uprzejmości organizatorów konferencji „Organizacje sektora publicznego – czynniki i pomiar skuteczności. Wymiar ekonomiczny, zarządczy i prawny” będziemy mieli możliwość zaprezentowania naszego stowarzyszenia podczas jednej z sesji w całości poświęconej problematyce instytucjonalnej. Sama konferencja, organizowana wspólnie przez jednostki organizacyjne Szkoły Głównej Handlowej i Uniwersytetu Gdańskiego, dotyczy się zresztą problematyki sektora publicznego, a więc dziedziny przesyconej instytucjami różnego rodzaju. Więcej informacji na temat tej konferencji można znaleźć na stronie www.konferencjaosp.com, a w następnym numerze Biuletynu postaramy się zamieścić krótkie z niej sprawozdanie. Chcemy jednocześnie poinformować o nabierającym już wyraźnych kształtów zamiarze organizacji trzeciego seminarium pod egidą Forum poświęconego tym razem reformie szkolnictwa wyższego w Polsce. Najprawdopodobniej w listopadzie 2017 roku będziemy więc gośćmi prof. Marka Ratajczaka na Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu. Więcej szczegółów na temat tego wydarzenia ujawnimy wkrótce, ale już dzisiaj zapraszamy do uczestniczenia. Teraz jednak przejdźmy już do lektury Biuletynu, który trzymacie Państwo w rękach.

Redakcja

W numerze:

Sąd zaangażowany społecznie	2
Recenzje i omówienia	4
Publikacje i wydawnictwa	5
Konferencje, spotkania, wydarzenia	8

Stowarzyszenie Badań nad Źródłami i Funkcjami Prawa FONTES zaprasza do udziału w VI Zjeździe Stowarzyszenia oraz w interdyscyplinarnej konferencji naukowej pt.

NORMY PRAWNE—NORMY SPOŁECZNE I KULTUROWE. STUDIA PRZYPADKÓW

Konferencja odbędzie się w dniach 16-17 września 2017 roku w Krakowie na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Termin przesyłania zgłoszeń upływa 4 czerwca 2017 r.

Więcej informacji można znaleźć na stronie <http://fontes.wsiz.pl>

PRAWA PUBLICZNEGO
PRZEGLĄD

Sąd zaangażowany społecznie — pożądany kierunek zmian

Przemysław Banasik

Zainteresowanie tematem podejmowania przez sąd powszechny – organizację publiczną – działań społecznie odpowiedzialnych, wykraczających poza działalność podstawową sądu związaną z wymierzaniem sprawiedliwości, jest ukoronowaniem wieloletnich badań poświęconych poszukiwaniu przez autora możliwości otwarcia się tej organizacji na potrzeby i oczekiwania jej interesariuszy. Sądy powszechne poddawane są ciągłym, odgórnie inicjowanym reformom (25 Ministrów Sprawiedliwości między 1989 a 2017 rokiem). Tymczasem organizacja sądowa, czy szerzej sądy składające się na wymiar sprawiedliwości powinny podlegać zmianom ewolucyjnym, uzgodnionym z ich interesariuszami i odpowiadającym na ich oczekiwania. Wydaje się, że odpowiedzią na to zapotrzebowanie jest koncepcja sądu zaangażowanego społecznie. Sądy to organizacje hermetyczne, postrzegane jako nieprzejrzyste, a w konsekwencji nie wzbudzające zaufania u swoich interesariuszy. Orientacja sądu do wewnątrz uznawana jest przez tę organizację za wartość samą w sobie, a także jako ważny atrybut w walce o niezawisłość i niezależność tak sędziów, jak i sądów. Konsekwencją braku dwustronnej komunikacji z interesariuszami jest obarczanie wyłącznie sądu za ostateczny wynik orzecznicy, podczas gdy jest on rezultatem działania różnych podmiotów pozostających na zewnątrz tej organizacji. Sama problematyka zaufania w zarządzaniu nie jest zagadnieniem nowym¹. Podobnie nie jest problematyką nową próba łączenia zaufania ze społeczną odpowiedzialnością². W koncepcji społecznej odpowiedzialności (dalej: CSR) podkreśla się, że organizacje na etapie budowania strategii dobrowolnie uwzględniają interesy społeczne i ochronę środowiska, a także relacje z różnymi grupami interesariuszy. Z dotychczasowych badań wynika, że jednym z celów świadomego stosowania CSR jest kształtowanie zaufania – głów-

nie klienckiego. Nie jest to jednak zadanie łatwe³. Nie każda bowiem działalność z zakresu CSR wpływa w takim samym stopniu na zaufanie⁴. Ponadto stopień zaufania jest zależny od innych jeszcze czynników, jak chociażby: wielkość przedsiębiorstwa, forma organizacyjno-prawna, w której prowadzona jest działalność gospodarcza, branża w której przedsiębiorca działa, stopień wyjściowego zaufania do przedsiębiorcy. Zasadniczo jednak występuje pozytywna korelacja pomiędzy poprawą zaufania a stosowaniem praktyk społecznie odpowiedzialnych⁵. Zaufanie, jakie osiągają organizacje działające etycznie, sprzyja procesom wymiany wiedzy⁶. CSR jest więc koncepcją, która może wzmocnić zaufanie do organizacji, ale nie jest w stanie tego zaufania zastąpić. Uznaje się, że CSR sprzyja rozwojowi zaufania⁷. W odniesieniu do organizacji komercyjnych społeczna odpowiedzialność jest procesem, w ramach którego przedsiębiorstwa zarządzają swoimi relacjami z różnorodnymi interesariuszami, którzy mogą mieć faktyczny wpływ na ich powodzenie w działalności gospodarczej.

Podjęcie tematyki podejmowania przez sąd działań społecznie odpowiedzialnych wynika z trzech zasadniczych powodów. Po pierwsze, pomimo że sprawność sądów w Polsce w obszarze podstawowym – orzecznicy na tle innych państw Unii Europejskiej jest pozytywnie oceniana przez Komisję Europejską, nie cieszą się one zaufaniem ze strony społeczeństwa. Kryzys zaufania dotyczy nie tylko sądów. Jest on symptomatyczny w ogóle dla relacji społecznych. Sądy, a w szczególności orzecznicy w trosce o zachowanie niezależności wobec pozostałych władz i niezawisłości stały się hermetyczne i niezrozumiałe dla interesariuszy, a w konsekwencji nietransparentne w podejmowanych decyzjach. Komunikacja pomiędzy sądami a interesariuszami ma charakter przede wszystkim formalny. Po drugie, wieloletnie obserwacje autora wskazują, że w sądownictwie zachodzą

zjawiska, które do tej pory nie zostały zbadane i opisane. Dotyczą one m. in. podejmowania przez sądy działań społecznie odpowiedzialnych. Z badań empirycznych wynika, że sądy intuicyjnie, oddolnie oraz dobrowolnie, na uboczu podstawowej działalności orzeczniczej, podejmują działania w ramach społecznej odpowiedzialności, odczuwając z nich korzyści. Część z tych działań jest odpowiedzią na potrzeby edukacyjne i informacyjne społeczności lokalnych, w których sądy funkcjonują. Otwarcie sądów na oczekiwania społeczności lokalnych jest reakcją m. in. na wyżej opisany brak zaufania wobec nich ze strony społeczeństwa. Nadto podejmowanie działań społecznie odpowiedzialnych przez sądy wpływa pozytywnie na budowę wzajemnego zaufania, a także na transparentność relacji z interesariuszami. Po trzecie, w zakresie zaangażowania społecznego organizacji publicznych, w tym sądów, występuje luka poznawcza. Brakuje badań dotyczących w szczególności motywów podejmowania działań społecznie odpowiedzialnych przez organizacje publiczne, czy też czynników które mają na nie wpływ. Ich niedostatek może wynikać z faktu, że uznaje się odpowiedzialność społeczną za nieodłączny cel funkcjonowania tych organizacji. Tymczasem działania wpisują się w koncepcję społecznej odpowiedzialności, o ile wykraczają poza rutynowe działania organizacji⁸. Szerzej koncepcję sądu zaangażowanego społecznie i determinanty jej rozwoju zostały opisane w monografii *Sąd zaangażowany społecznie – pożądany kierunek zmian*⁹. W ramach monografii dokonano: przeglądu i systematyzacji literatury w zakresie modeli i determinant społecznej odpowiedzialności organizacji, identyfikacji i hierarchizacji interesariuszy sądu, zarówno w odniesieniu do działalności orzeczniczej i prospołecznej, opracowano koncepcję zaangażowania społecznego organizacji publicznych na przykładzie sądu, model opisujący stadia i etapy zaangażowanego społecznie sądu, etapy i wzorzec raportowania społecznego sądów (model skonsolidowany i rozproszony raportowania społecznego) oraz określono rolę zaangażowania społecznego w zarządzaniu tą organizacją i jej charakter.

¹ R.M. Kramer i T.R. Tyler (*Trust in Organizations*. Oxford University Press 1996) omówili problematykę zaufania w organizacji, uwzględniając jej formy, kontrolę, koszty oraz związki zaufania z technologią. Ch. Lane i R. Bachmann (*Trust Within and Between Organizations*, Oxford University Press 1998) ukazali rolę i znaczenie zaufania nie tylko w samej organizacji, ale również w relacjach zewnętrznych. Zob. też F. Fukuyama: *Zaufanie jako kapitał społeczny a droga do dobrobytu*. Wydawnictwo Naukowe PWN 1997.

² J. Park, H. Lee, Ch. Kim: *Corporate Social Responsibilities, Consumer Trust and Corporate Reputation: South Korean Consumer Perspectives*. "Journal of Business Research", vol. 67/3, 2014, s. 67; S. Pivato, N. Misani, A. Tencati: *The Impact of Corporate Social Responsibility on Consumer Trust: The Case of Organic Food*. "Business Ethics: A European Review", vol. 17/1, 2008, s. 3-12.

³ N. Singh: *Corporate Social Responsibility: The Mahindra Way*. "Indian Journal of Industrial Relations", vol. 44/3, 2009.

⁴ M. Bugdol: *Problem zaufania w koncepcji społecznej odpowiedzialności biznesu*. [W:] *Zrównoważony rozwój organizacji – aspekty społeczne*. Red. T. Borys, T. Brzozowski, S. Zaremba-Warnke, Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu nr 378, 2015, s. 81.

⁵ Zobacz wyniki przedstawione przez E. Stawicką w jej pracy pt. *Korzyści ekonomiczne i społeczne wynikające z wdrażania zasad CSR na przykładzie polskich przedsiębiorców*. [W:] *Przedsiębiorstwa i ich interesariusze. Relacje Marketingowe i CSR*. Red. M. Boguszewicz-Kreft, Prace Naukowe Wyższej Szkoły Bankowej w Gdańsku, tom 42, 2015, s. 151-155.

⁶ T.L. Trong: *Underneath Organizational Health and Knowledge Sparing*. "Journal of Organizational Change Management", vol. 26/1, 2013, s. 139-146.

⁷ M. Bugdol: Op. cit., s. 81-82.

⁸ J.L. Vazquez, C.L. Aza, A. Lanero: *Citizens' Perceptions on Social Responsibility in Public Administration Organizations: A Case Study on Spain*, "Transylvanian Review of Administrative Sciences", no. 48E, 2016, s. 166-183.

⁹ P. Banasik: *Sąd zaangażowany społecznie – pożądany kierunek zmian*, Wydawnictwo C.H. Beck 2017.

Przemysław Banasik jest doktorem nauk ekonomicznych, adiunktem w Katedrze Przedsiębiorczości i Prawa Gospodarczego Wydziału Zarządzania i Ekonomii Politechniki Gdańskiej, Prezesem Sądu Okręgowego w Gdańsku, Sędzią Sądu Apelacyjnego. W latach 2010-2013 był Prezesem Sądu Rejonowego w Wejherowie, a w latach 2009-2010 Rzecznikiem Prasowym Sądu Okręgowego w Gdańsku. Autor wielu publikacji z dziedziny prawa, zarządzania i ekonomii. W pracy naukowej podejmuje badania nad organizacją sądową czy szerzej wymiarem sprawiedliwości oraz przedsiębiorczością w jej ujęciu prawnym i ekonomicznym.

Rekomendacje i omówienia

Maciej Miszewski

Trudno założyć wprawdzie, że odbiór tej książki przez przedstawicieli różnych dyscyplin społecznych będzie w każdym przypadku podobny, ale dla ekonomisty wkraczającego w świat instytucjonalizmu jest to pozycja niezastąpiona. Autor stworzył kompendium wiedzy o podejściu instytucjonalnym, jego genezie i współczesnych zastosowaniach, opatrując je olbrzymią ilością przypisów, zwykle wykraczających znacznie poza informację bibliograficzną. Zarówno przypisy, jak i sam tekst, zawierają wiele cytatów, niekiedy dość obszernych, pochodzących często z obcojęzycznej, przetłumaczonej przez autora literatury.

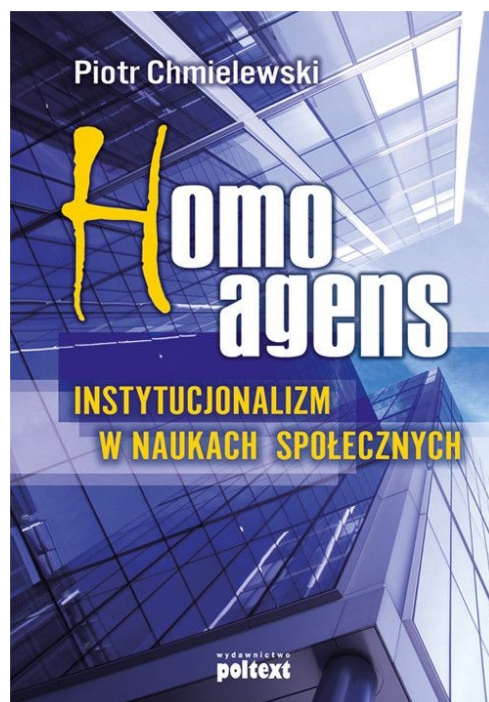
Lista merytorycznych walorów zaprezentowanych tu rozważań musiałaby być bardzo długa. Ograniczając się do najbardziej ważkich, trzeba wskazać :

- ⇒ krytykę metodologicznych założeń ekonomii „głównego nurtu”, wskazującą trafnie na pozytywistyczne korzenie tych założeń jako przesłankę ich słabości ;
- ⇒ jasne przedstawienie właściwej instytucjonalizmowi palety stanowisk metodologicznych (od holizmu metodologicznego do umiarkowanego indywidualizmu metodologicznego) ;
- ⇒ ukazanie Nowej Ekonomii Instytucjonalnej jako elementu tradycji ekonomii neoklasycznej ;
- ⇒ podjęcie problematyki zmiany instytucjonalnej zarówno w klasycznym ujęciu Veblena, jak i w odniesieniu do realiów współczesnej zglobalizowanej gospodarki.

Na odrębną rekomendację zasługuje rozdział VI „Ludzie, instytucje i społeczny porządek. Podstawowe założenia i koncepcje”, stanowiący klarowny i kompletny wykład podstaw podejścia instytucjonalnego w ekonomii. Praca zakończona jest aneksem zawierającym 17 załączników, ujmujących w formie modelowej prezentowane w tekście zagadnienia, wzbogacone dodatkowo refleksją autorską.

Socjologiczne korzenie autora sprawiają, że język wywodów może być chwilami trudny w odbiorze. Zachowana została jednak – co nie jest standardem w pracach socjologicznych – pełna spójność i konsekwentne stosowanie raz przyjętej terminologii. Słabszym punktem wywodów jest nie dość wyraźne rozróżnianie instytucji formalnych i nieformalnych. W miejscach, gdzie autor pisze o instytucjach bezprzymiotnikowo, czytelnik powinien zastanowić się, czy chodzi tu o wszelkie instytucje. W zestawieniu z walorami omawianej książki słabość tę uznać można za mało znaczącą.

Piotr Chmielewski:
Homo agens.
Instytucjonalizm
w naukach
społecznych.
Wydawnictwo
Poltext,
Warszawa 2011,
ss. 489.

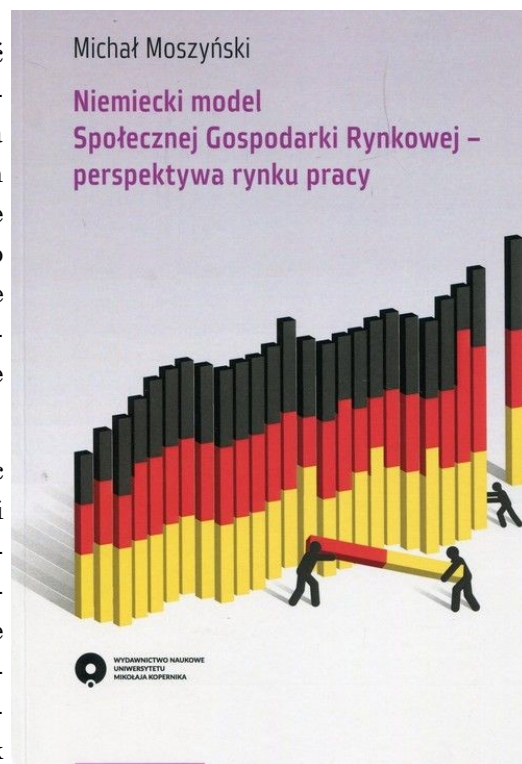
Publikacje i wydawnictwa

Michał Moszyński, *Niemiecki model Społecznej Gospodarki Rynkowej — perspektywa rynku pracy*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2016, ISBN 978-83-231-3685-9, ss. 342.

Niemcy w latach 90. XX wieku określone były przez „The Economist” mianem „chorego człowieka Europy”, a najbardziej wpływowy niemiecki ekonomista, Hans-Werner Sinn, w 2003 r. pytał „czy Niemcy można jeszcze uratować?” Tymczasem sprawne przejście niemieckiej gospodarki przez kryzys 2007-2008, a zwłaszcza bardzo dobre funkcjonowanie rynku pracy, odnowiło zainteresowanie modelem Społecznej Gospodarki Rynkowej (SGR). Odrzucenie tezy Fukuyamy o „końcu historii” oznacza konieczność poszukiwać rozwiązań ustrojowych innych niż te oparte na anglosaskim neoliberalizmie. Taką sprawdzoną propozycją jest niemiecka SGR, która właśnie udowodniła swą żywotność. Omawiana monografia wychodzi naprzeciw tym zapotrzebowaniom, stanowiąc obszerne opracowanie przybliżające teorię i praktykę niemieckiej polityki i procesów gospodarczych związanych z rynkiem pracy. Podjęto również temat intelektualnych podstaw niemieckiego modelu SGR wychodząc z założenia, iż nie sposób zrozumieć jego specyfiki bez zgłębienia jego ideowych fundamentów. Ekonomisci i kreatorzy niemieckiej polityki często mają odmienne zdanie na temat sposobu funkcjonowania gospodarki, roli państwa i polityki ekonomicznej. W czasach dobrej koniunktury i pomyślnej sytuacji geopolitycznej różnice schodzą na drugi plan, jednak w okresach napięć — jakieg mają miejsce od 2007 r. — stają się bardziej widoczne. Genezy tych od-

rębności można szukać w ordoliberalizmie, który wciąż oddziałuje na myślenie niemieckich elit, stąd opracowanie wpisuje się w dyskusję o roli tego nurtu we współczesnej myśli ekonomicznej oraz praktyce polityki gospodarczej.

Autor, analizując współczesny niemiecki model, świadomie przyjmuje optykę ordoliberalizmu i konsekwentnie stosuje jego siatkę pojęciową twierdząc, że stanowi ona dobry język narracji dla rozważań szerzej zarysowanych problemów — całego ładu gospodarczego i jego przemian. W rozprawie obrano perspektywę rynku pracy wychodząc z założenia, że stanowi ona dobre przybliżenie ogólnego ładu gospodarczego, albowiem cechy konstytutywne rynku pracy tworzą główne wyznaczniki odmian współczesnego kapitalizmu. Przed pracą postawiono wiązkę celów: teoretycznych, teoretyczno-metodologicznych i empirycznych. W warstwie teoretycznej dokonano kwerendy poglądów klasyków ordoliberalizmu i prekursorów koncepcji SGR na temat instytucjonalnej obudowy rynku pracy i polityki państwa na tym obszarze. Poglądy te zebrano w formie zasad porządku rynku pracy, który traktowano jako subład ogólnego ładu gospodarczego. Ponadto prze-

Publikacje i wydawnictwa c.d.

śledzono związki pomiędzy myślą ordoliberalną a nurtami ekonomii instytucjonalnej, wskazując na znaczne intelektualne pokrewieństwo oraz fakt, iż dorobek ordoliberalistów często wyprzedzał dokonania ekonomii anglojęzycznej. W efekcie studiów wypracowano model analityczny, który posłużył jako typ idealny, przy którego pomocy interpretowano politykę gospodarczą Niemiec na poziomach: socjologiczno-antropologicznego fundamentu rynku, ładu gospodarczego i procesu gospodarowania.

W części empirycznej przeanalizowano ewolucję niemieckiego ładu gospodarczego od 1948 r. szczególną uwagę poświęcając dwóm okresom: dekadzie lat 90. XX w. i zjednoczeniu Niemiec, widzianym z perspektywy byłej NRD, oraz okresowi reform na rynku pracy w latach 2003-2005 i ich konsekwencjom.

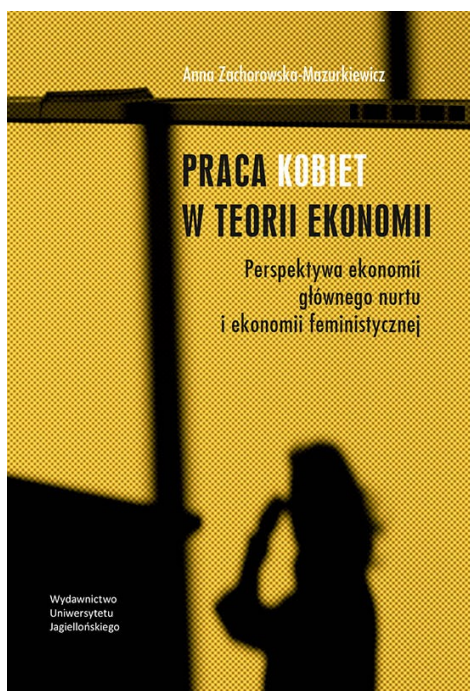
Anna Zachorowska-Mazurkiewicz, *Praca kobiet w teorii ekonomii. Perspektywa ekonomii głównego nurtu i ekonomii feministycznej.* Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2016, ISBN 978-83-233-4072-0, ss. 194.

W książce Anny Zachorowskiej-Mazurkiewicz dokonano próby skonfrontowania wybranych szkół myśli ekonomicznej z pewnym wycinkiem rzeczywistości gospodarczej – pracą kobiet. Pojęcie pracy wykracza tu poza wąską koncepcję zatrudnienia i obejmuje także nieodpłatne czynności wykonywane na rzecz gospodarstwa domowego oraz opiekę. Do analizy wybrano główny nurt ekonomii i jedną ze szkół heterodoksyjnych – szkołę feministyczną, która za podstawowy temat swoich rozważań przyjęła doświadczenia kobiet. Analizy dotyczące sytuacji kobiet i mężczyzn na

Rozważania oparto na wypracowanym modelu analitycznym wypływającym z myśli ordoliberalnej, uzupełnianej dorobkiem podejść instytucjonalnych w ekonomii. Praca wypełnia lukę badawczą dotyczącą ewolucji modelu niemieckiego w pryzmacie rynku pracy, przybliża jego specyfikę i ułatwia zrozumienie odmienności niemieckiej odmiany kapitalizmu. Ponadto rozwija i konkretyzuje dorobek ordoliberalizmu. Analiza stanowi pretekst do szerszych wniosków dotyczących filozofii uprawiania współczesnej polityki gospodarczej. Aktualność podnoszonych w pracy wątków ma szczególne znaczenie w kontekście stawianych w publicznym dyskursie tez o kryzysie kapitalizmu i ekonomii jako nauki. Autor dowodzi, że w tych dyskusjach mądrość niemieckich myślicieli społecznych nie powinna zostać zapomniana. *MM*

rynku pracy stają się coraz powszechniejsze, prowadzone są one jednak w oderwaniu od innych obowiązków kobiet i mężczyzn, w tym pracy nieodpłatnej i opiekuńczej. Tymczasem praca kobiet jest w dużej mierze uwarunkowana rolami społecznymi odgrywanymi przez kobiety i mężczyzn, przy czym najbardziej determinująca jest rola matki i opiekunki. W rezultacie pozycja kobiet na rynku pracy jest uzależniona od innych czynników niż pozycja mężczyzn, a jeden z najważniejszych stanowi obciążenie pracą nieodpłatną dla gospodarstwa domowego.

W ekonomii kwestia pracy nieodpłatnej, a co się z tym wiąże, także podziału tej pracy, przez dość długi okres nie była podejmowana. Ekonomiści głównego nurtu, zarówno klasycy, jak i neoklasyści uważali, że praca nieodpłatna,

jako wykonywana w sferze prywatnej (w domu), nie stanowi przedmiotu rozważań ekonomicznych. Wraz ze wzrostem aktywności kobiet na rynku pracy podejście to uległo jednak zmianie. Nierówności na rynku pracy tłumaczone są w głównym nurcie ekonomii większym zaangażowaniem kobiet w pracę na rzecz gospodarstwa domowego, co jest jednak ich racjonalnym wyborem, gdyż w ten sposób maksymalizują swoją użyteczność. Za pomocą tego argumentu wyjaśniane są wszelkie różnice między kobietami i mężczyznami: aktywność zawodowa, stanowiska pracy, czas pracy, różnice w wynagrodzeniach.

Inaczej nierówności między kobietami i mężczyznami tłumaczone są przez ekonomistki feministyczne. W tym nurcie powiązanie kobiet z pracą nieodpłatną, szczególnie opiekuńczą, jest wynikiem umowy społecznej, która z czasem przestoczyła się w instytucję podziału pracy ze względu na płeć. Ten podział jest główną przyczyną gorszej sytuacji kobiet w społeczeństwie i gospodarce. Tak jak każda instytucja, tradycyjny podział pracy oparty na płci jest w dużej mierze przyjmowany jako naturalny, i zarówno kobiety, jak i mężczyźni nie uświadamiają sobie umowności tego podziału. Brak uświadomienia tej umowności wiąże się z jej bezrefleksyjnym przyjmowaniem za naturalną właśnie. Kobiety wkraczają więc na rynek obciążone pracą nieodpłatną, opiekuńczą, na tym rynku traktowane są jednak jak uniwersalni pracownicy. Zarówno

pracodawcy, jak i państwo tworzą reguły działania, regulacje dla uniwersalnych jednostek wzorowanych często na męskim wzorze (brak obciążenia pracą nieodpłatną). Państwo również tworzy politykę gospodarczą, przy założeniu, że praca na rzecz gospodarstwa domowego i praca opiekuńcza są wykonywane w ramach rodzin.

Stosowanie instrumentów polityki gospodarczej, które są postrzegane jako neutralne ze względu na płeć, w rzeczywistości ma ogromne znaczenie dla kobiet, zwiększa bowiem lub utrwała istniejące nierówności. Dlatego też należy wprowadzić systemowe rozwiązania, które pozwolą rozpoznać wpływ projektowanych polityk na kobiety, mężczyzn oraz na relacje między nimi. Zrozumienie przyczyn nierówności kobiet i mężczyzn na rynku i w gospodarstwie domowym powinno stanowić podstawę projektowanych polityk, w tym polityk gospodarczych. Polityki te z jednej strony powinny brać pod uwagę realne obciążenie pracą odpłatną i nieodpłatną kobiet i mężczyzn. Z drugiej strony państwo powinno aktywnie działać w kierunku zmniejszenia nierówności, głównie w kwestii obciążenia pracą nieodpłatną kobiet, gdyż w tym obszarze istnieją największe dysproporcje, przekładające się na gorszą pozycję kobiet w gospodarce i społeczeństwie. Ponadto należy zwiększyć świadomość znaczenia pracy nieodpłatnej dla gospodarki i rozwoju gospodarczego i podjąć kroki w kierunku właściwego wartościowania tej pracy. *AZM*

W imieniu Stowarzyszenia Badań nad Źródłami i Funkcjami Prawa FONTES informujemy o ogłoszeniu drugiej edycji konkursu

WYKŁADNIA PRAWA JAKO POCHODNIA ROZUMIENIA CELU I SPOSOBU DZIAŁANIA 2017-2018

Konkurs adresowany jest do osób zainteresowanych genezą powstania bądź zmiany aktów prawnych, w tym w szczególności do promotorów prac dyplomowych i ich podopiecznych oraz akademików i praktyków prawa.

Więcej szczegółów na temat konkursu można znaleźć na stronie <http://fontes.wsiz.pl>

Konferencje, spotkania, wydarzenia

- ⇒ Druga edycja szkoły letniej ekonomii heterodoksyjnej „**Economic Policy and Complexity**”, 29 września—3 października 2017 roku, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu. Wydarzenie adresowane do studentów studiów doktoranckich oraz młodych naukowców mające na celu przybliżenie warsztatu analitycznego ekonomii post-keynesistowskiej, instytucjonalnej i ewolucyjnej.
<https://www.facebook.com/Pozna%C5%84-Summer-School-in-Heterodox-Economics-1026254334145256/>
Termin zgłoszeń upływa 15 maja 2017 r.
- ⇒ Konferencja European Association for Evolutionary Political Economy „**The Role of the State in Economic Development: State Capacity, State Autonomy, and Economic Development**”, 19-21 października 2017 r., Budapeszt, Węgry. 29 edycja konferencji EAEPE poświęcona będzie rozważaniom nad zmieniającą się rolą państw narodowych w czasach konstruowania globalnego porządku politycznego i ekonomicznego.
<http://eaepe.org>
Termin zgłaszania abstraktów upływa 15 maja 2017 r.
- ⇒ Konferencja „**Alternative Economic Policy in Europe: Can the EU Still Be Saved?**”, 28-30 września 2017 roku, Ateny, Grecja. Konferencja poświęcona poszukiwaniu alternatywnych dróg rozwoju społecznego i gospodarczego Unii Europejskiej w obliczu bieżących napięć politycznych.
<http://www.euromemo.eu>
Termin nadsyłania abstraktów mija 20 maja 2017 r.
- ⇒ Konferencja post-keynesistów i instytucjonalistów „**Instability, Growth and Regulation**”, 7-9 grudnia 2017 roku, Grenoble, Francja. Spotkanie poświęcone analizie ograniczeń systemu kapitalistycznego w zakresie zapewniania stabilnego wzrostu oraz rozwoju społeczeństw.
Kontakt: faruk.ulgen@univ-grenoble-alpes.fr
Termin przesyłania abstraktów upływa 31 maja 2017 r.
- ⇒ WINIR PhD School „**Institutions, Innovation and Societal Change**”, 12-14 września 2017 roku, Utrecht, Holandia. Spotkanie dla doktorantów prowadzących badania w zakresie innowacji społecznych i gospodarki współdzielenia.
<http://winir.org>
Termin zgłoszeń upływa 1 czerwca 2017 r.
- ⇒ Konferencja „**The Crisis of Globalization**”, 9-11 listopada 2017 roku, Berlin, Niemcy. Wydarzenie organizowane przez Instytut Makroekonomii i Badań Koniunktury przy Hans Boeckler Stiftung poświęcone będzie dyskusji nad dynamiką i konsekwencjami globalizacji.
https://www.boeckler.de/veranstaltung_imk_107484.htm
Termin przesyłania abstraktów mija 30 czerwca 2017 r.
- ⇒ Konferencja „**Pluralism and Economics 10 Years After the Crisis (and 200 Years After Marx's Birth)**” organizowana przez International Confederation of Associations for Pluralism in Economics, 4 stycznia 2018 roku, Filadelfia, Stany Zjednoczone. Spotkanie poświęcone wyzwaniom, przed jakimi stoi współczesna ekonomia w obliczu licznych napięć społecznych i politycznych oraz roli pluralizmu metodologicznego w ich rozwiązywaniu.
<http://icafe.org>
Termin zgłoszeń upływa 5 września 2017 r.